

Štampilarski glas

MESECA POPKOVCA VIII. ŠTEV. I.

++

ČITATELJEM IN NEČITATELJEM.

Sment vas plentaj, nikoli niste zadovoljni!

Rad bi vam jih nekaj povedal, čeravno vam jih ne bom. S tem, da vam jih ne bom, bo že dosti povedano!

Kdor misli zameriti, naj napravi najprej svojo dolžnost in plača nepravljivo pristojbino.

In še to: Razne pedagoge opozarjam, naj stvari ne gledajo skozi okajene načnike. Misljeno je vsestransko!

Kdor misli, da ni prizadet, naj bo prepričan, da je najbolj! Meseca pomladnika VIII. - Urednik.

I. del.

Dobar večer,

O.č:

P O M L A D.

Dobar večer,

Spet bujno življenje kipeče radosti
čez vse se je zlilo
in hrupno objelo
ves svet.

Dobar večer,

O srce! ti mari nimmoje mladosti?
Čemu ne ljubilo,
v ljubezni kipelo
bi spet??

IV. del.

Zdajom...

Že tiko spomin noči mi prečutih
kot zarja vstaja,
k ljubezni prebuja
svetlo

in tisoč trenutkov - s cvetjem posutih
pomladnega raja

Opomba: Če se bom proštjal svoj roman, mi
stvo je moč izvesti, ko bom proštjal svoj roman, mi
je bilo enako: men jih imah bil.

A ti, ki nekoč v večerih prelepih

Urednikova si srečna drhtela, da je vseckoni dramatično sentimentalne narave, in zame živila, - to posebno nečni spol pridno segal po tem novem pisatelju... te ni...

Ker pisatelja Na tiko poljano znamenj presvetih
ta umetnina privte, da mu je usoda je vzela
življajev pisatelja in večne odela noči...

: : : : :
- - - - - : : : : :

PREGOVORI IZ FJOK-ŠČU-ČAJSKE VASI.

Bon-Dan:

Ko človek umrje, je najbolje, da ostane mrtev; če se pa rodi, je najbolje, da umrje.

Če se hočeš koga odkrižati, posodi mu sto lir. Jijo

in kdo, ki svetuje ti bilo,
za drogega umira - ./.

./.

Če ti kdo ponuja zajtrk, odkloni, ker vrniti boš moral z obilnim kosilom.
Vse nadloge rade pridejo v Fjok-Šču-Čajsko vas. Klenjače,
Nekateri ljudje so podobni Štempiharjem, drugi pa opicam.

ki pred svetnikom je skrivljen
Ne, ne, resnice so si izbereti,
ker tisoč lepočin so si hkrati
ne vedno bo u...
.

BESEDA LJUBEZNI

(Roman; spisal Čin-Čaj)

Ben-Dan:

Čitatelju,

Neki moj zvesti čitatelj mi je že večkrat očital, da pišem preveč nepotrebnih in praznih besed. Ker se je temu pričrnilo še mnogo drugih, katerih mnenje globoko cenim, sem se odločil, da napišem prav kratki roman o ljubezni. Ravno ker je roman kratek, upam, da ga bo vsakdo rad čital in pri tem preživiljal vse one blažene trenutke, ki nam jih nudijo v mladih letih ljubezenski sestanki. - je očit.

klenil pod nim je dan drugi med
in danes I.del....

Dober večer,.....

zemanca očitajoča s seboj je osup
in strah II.del....

Dober večer, srček!.....

novove občutek novog glas mi je up-
pot novo III.del....

Dober večer,.....

IV.del.

V KINEMATOGRAFU,

Zbogom!.....

Opomba: Nekaj podobnega sem že videl v kinematografu. Občinstvo je med izvajanjem filma jokalo. - Ko sem prečital svoj roman, mi je bilo enako: jokal sem po minutah, ki sem jih izgubil.

Urednikova ocena: Vsebina romana je vseskozi dramatično sentimentalne narave. Prepričan sem, da bo posebno nežni spol pridno segal po tem novem pisateljevem romanu, iz katerega govorí Čin-Čaj - filozof.

Ker pisatelja osebno poznam, lahko še posebno poudarjam, da mu je ta umetnina privrela iz dna duše, in da je roman niz pretresajočih doživljajev pisatelja samega. -

pred deku tvoje magičen son,
biti,
-:-:-:-:-:
-:-:-:-:-

Ben-Dan:

RESNICE NE!

Resnica? - Hej, Bog daj, da je nikoli ne uzreš:
Twoji bogovi bodo ničvrede domišljije
in sreča, ki zvestobe ti bije,
za drugega umira - da veš!

Ben-Dan:

In tisti, ki lilijo v roki nosijo,

svetnike naredi jih molijo;

hej, da bi jih videl, kadar se klanjajo,

vlačugam cvete poklanjajo

in na ostudno telo in povesti, koš redkoke-
da j srečal, da ga
polomat zaslužil.
Za izra mlađin
dobra čenska, ki
to. Ce bi se pa
bi se marsikdo
za vedno bo umrlo!...

Saj je močna tista, ki mnogokratniki v zakon z najplemenitejšimi
nameni. Namesto da bi v začetku prekrivljala takole spovedne ne-
dene tedne, jo je od vege začetku željena dolžnost soprotev in matero
obesek.

Zgodi se pa, da odgovarja otrok na njene ljubeče objeme in poljube
z zakonsko ženitijo in nasprotovanju, da pa otrok prveč ne navaja na ma-
čeho. Srečo tudi s T V O J G L A S. pokojne matero, kateri mi-
slijo, da se otrokova ljubezen do matere oskrnila spomin pokoj-
nico. Saj močna čenska, ki
ga z besedami
pričovedujejo v
stvarja v otroku.

Nakoz da bi TV OJ GLAS povesti zudi otrok, katerim neko
vso, kar prihaja v soli ne zaenam-
njače zabave in
je pravzaprav. Ako
otrok, da mu je za-
gredio v slast, ko
nitično kviteli, da
ce postavijo na
močna mesečka
Vse ji je zavra-

S temin se dvignil grozeče je obup, ljivi knjigi in

klonil pod njim je duh brez moči

in čudno je zgalo...

Tedaj v temini vstal glas mi je tvoj
in žarko ko luč mi noč zbegal,
temina odpeljala s seboj je obup
in strah je mineval.

In zopet za srečo hitel je duh moj,
po njej poželjivo posegal:
Nanove obudil tvoj glas mi je up,- da bi je zazumel,
pot novo obseval...

Nekokodaj je
da navadno čensko čupka v sestavi
z malu utruji. Zaneseto čuj-
ščenje se v svojo srečo naseli s V KINEMATOGRAFU. volkrat celo sovraštvo. Otrok,
ki ga je v materinsko ljubezenijo negoval, postane njen sovražnik. In
ni ga, da bi si prisložil na pomoč, v poslednjimi silami se bori, da bi
si našel Čin-Čaj:

V KINEMATOGRAFU.

Sediš, čenska, ki bi mnogokrat zaslužila
na največje priznanje, je od vas
motriš, in vendar je ta, kdaj vseh
in ždiš, v vseh priznanja. Saj prema-
gekral sprejme z deklitskim pred tabo razvija se slika.-

Živiš, se, da ga kakor rugal varuh Šava
in po materinsko neguje. Za od vseh
kipiš, vendar je zajema skrb in šale.

Njuni vuvzeni zameni trčijo kažejo
trpiš, vendar je vseh priznanja. Toda vse je sčriva, nihče
je ne razume.

Močna, ki navlje vsem zapiskom in oporem hrani v svojem sreu

ljubezen, je prava močenica.

Nekokodaj je
da navadno čensko čupka v sestavi
z malu utruji. Zaneseto čuj-
ščenje se v svojo srečo naseli s V KINEMATOGRAFU. volkrat celo sovraštvo. Otrok,
ki ga je v materinsko ljubezenijo negoval, postane njen sovražnik. In
ni ga, da bi si prisložil na pomoč, v poslednjimi silami se bori, da bi
si našel Čin-Čaj:

V KINEMATOGRAFU.

Sediš, čenska, ki bi mnogokrat zaslužila
na največje priznanje, je od vas
motriš, in vendar je ta, kdaj vseh
in ždiš, v vseh priznanja. Saj prema-
gekral sprejme z deklitskim pred tabo razvija se slika.-

Živiš, se, da ga kakor rugal varuh Šava
in po materinsko neguje. Za od vseh
kipiš, vendar je zajema skrb in šale.

Njuni vuvzeni zameni trčijo kažejo
trpiš, vendar je vseh priznanja. Toda vse je sčriva, nihče
je ne razume.

Se so našel morda, ki je vseh priznanja
z osebo, ki v njej se premika.

Živiš, se, da ga kakor rugal varuh Šava
in po materinsko neguje. Za od vseh
kipiš, vendar je zajema skrb in šale.

Njuni vuvzeni zameni trčijo kažejo
trpiš, vendar je vseh priznanja. Toda vse je sčriva, nihče
je ne razume.

Se so našel morda, ki je vseh priznanja
z osebo, ki v njej se premika.

Živiš, se, da ga kakor rugal varuh Šava
in po materinsko neguje. Za od vseh
kipiš, vendar je zajema skrb in šale.

Njuni vuvzeni zameni trčijo kažejo
trpiš, vendar je vseh priznanja. Toda vse je sčriva, nihče
je ne razume.

Se so našel morda, ki je vseh priznanja
z osebo, ki v njej se premika.

Živiš, se, da ga kakor rugal varuh Šava
in po materinsko neguje. Za od vseh
kipiš, vendar je zajema skrb in šale.

Njuni vuvzeni zameni trčijo kažejo
trpiš, vendar je vseh priznanja. Toda vse je sčriva, nihče
je ne razume.

PRED DUŠO TVOJO MAGIČEN SEN.

Se dolga leta bo sama nosila
hiti, vremena, ko dolgo ne bo svet pri-
mal njenih plemenitih namenov. Rumeni, ki bi imeli dolžnost, da jih
prvi pomagajo in jo skušajo razu-
ga ni, da navedi sovražniki.

No leže tako čenska, utrko iz dvorane ti stopiš ven...
močenja k včememu počitku, ji gomilo malu parasto travo. Ces vse njeni čale, vse
njeno ljubezen in poštovanost, se leže v kažigi in v govoru težko
ime... močna...

PONIŽNA MAČEHA.

Akoravno boš čital in prečital nebroj knjig in povesti, boš redkokedač srečal, da se kak pisec pohvalno izrazi o tisti ženski, ki bi mnogokrat zaslužila spomenik, a ki ji je nehvaležni svet nadel ime mačeha. Že izza mladih let smo vajeni, da se nam pod tem imenom prikazuje hudobna ženska, ki na vse mogoče načine izkerišča in trpinči otroka-siroto. Če bi se pa našel pisatelj, ki bi pogledal tem ženskam do dna duše, bi se marsikdo čudil, kako je mogoče, da se v današnji dobi godi mače-ham taka krivica.

Saj je mačeha tista, ki mnogokrat stopi v zakon z najplemenitejšimi nameni. Namesto da bi v začetku zakona preživiljala teličke opevane medene tedne, jo že od vsega začetka zajame dolžnost soproge in matere obenem.

Zgodi se pa, da odgovarja otrok na njene ljubeče objeme in poljube z zakrknjenostjo in nasprotstvom. Da se otrok preveč ne naveže na mačeho, pridne skrbijo tudi sorodniki in znanci pokojne matere, kateri mislijo, da bo otrokova ljubezen do mačehhe nekako oskrnila spomin pokojnice. Naj mačeha otroka še tako neguje, ga drugi vedno pomilujejo in ga z besedami "uboga sirota" vedno spominjajo na pravo mater, o kateri pripevajo vedno kaj pretirano lepega ali vsaj kaj takega, kar ustvarja v otroku mnenje, da ga mačeha ne ljubi.

Kakor da bi vse to ne zadostovalo, se v vsaki pravljivi, knjigi in povesti nudi otroku prilika, da čita vsemogoče pretiranosti o mačehah, s katerimi nehote primerja svojo. Zato ni cuda, če otrok slabo sprejema vse, kar prihaja od mačehhe. Če ga mačeha naganja k učenju iz skrbi, da v soli ne zaostane, se otrok takoj pritoži, da mu mačeha ne privošči najmanjše zabave in da ga naganja k šolskim knjigam, le ker ve, da mu učenje preseda. Ako ga mačeha pokara, ker je snedel preveč slaščic, misli otrok, da mu je ta nevoščljiva in da mu brani slaščice, le ker ve, da mu gredo v slast. Ako ga ne pusti na sprehod, ker je prehlajen, se otrok hitro pritoži, da ga mačeha drži v zaporu. Seveda se sorodniki pokojnice postavijo na stran "uboge sirote". V sličnih primerih mora imeti mačeha nebeško potrpljenje, da vse prenaša. Saj ga ni, da bi jo razumel. Vse ji je sovražno.

Redkokedač je njen trud poplačan le z malim nasmehom. Razume se, da navadno žensko borba v sličnem položaju kmalu utrdi. Namesto žljubezni se v njeno srce naseli hladnost in večkrat celo sovraštvo. Otrok, ki ga je z materinsko ljubeznijo negovala, postane njen sovražnik. In ni ga, da bi ji priskočil na pomoč. S poslednjimi silami se bori, da bi si ustvarila tople zavetišče v srcu bližnjih. Toda vse jo odriva, nihče je ne razume.

Mačeha, ki navzliec vsem zaprekam in odporem chrani v svojem srcu ljubezen, je prava mučenica.

Redkokodo chrani o mačehi lep spomin. Ženska, ki bi mnogokrat zaslužila največje priznanje, je od vseh pozabljena. In vendar je ta, od vseh pozabljena in zapostavljana ženska vredna vsega priznanja. Saj premnogokrat sprejme z dekliškim veseljem in materinsko ljubeznijo v narocje tujega otroka, zapuščeno siroto, da ga kakor angel varuh čuva in po materinsko neguje. Že od vsega začetka je zajame skrb in delo. Njeni vzvišeni nameni trčijo že prve dni ob kruto realnost, in tam, kjer je pričakovala tople ljubezni in hvaležnega priznanja, jo čaka le ne-hvaležnost, hudobija, nasprotje ter brezplodni duševni in telesni trud.

Kdo bi jo obdolžil, ako, reva, na tej težavni poti omaga?

Se bo našel morda kdo, ki ji bo priskočil na pomoč?

Nihče!

Se dolga leta bo sama nosila težko breme, še dolgo ne bo svet priznal njenih plemenitih namenov. Ravno tisti, ki bi imeli dolžnost, da ji prvi pomagajo in jo skušajo razumeti, so ji največji sovražniki.

Ko leže tuka ženska, utrujena od dolgih borb in vsa razočarana k večnemu počitku, ji gomilo kmalu poraste trava. Čez vse njeno delo, vso njeno ljubezen in požrtvovalnost pa leže v knjigi in v govoru težko ime...mačeha...

:::::::
:::::::
:::::::

Fjokelovič:

PISMO IZ AVRIKE.
POŠTNI NABIRALNIK.

Sedel sem v kavarni in zrl na ulico. Zazrl sem se v poštni nabiralnik na nasprotni strani ulice.

Tu pa tam se je kdjo od mimoidečih ustavil pred nabiralnikom in vrzel vanj pismo.

Opazoval sem te ljudi in objela me je nedoljiva želja, razgledati se po vsebini teh nestetih pisem. V duhu sem se preselil v notranjost nabiralnika, ki se je začel večati in večati.

Odpiral sem pismo za pismom. Z vsakim pismom se mi je odpiral pogled v novo smer, poznano ali nepoznano.

Koliko radosti, trpljenja, veselja, žalosti, ljubezni, sovraštva, blagostanja, pomanjkanja, hudobije, krivice se je odražalo iz teh pisem!

Sestletna punčka se v pismu zahvaljuje svoji teti za poslane ji darilo in slasčice. Veselje, zadovoljstvo in brezskrbnost otroških let; vsem tem ti govori mali beli ovitek.

Pismo študenta. Pred meno vstane podoba bledega, izmučenega in lačnega visokošoleca, ki ves obupan prosi očeta za denarno pomoč, ker bo sicer primoran opustiti študije, v katere polaga vse svoje upanje v boljšo bodočnost.

Velik bel ovitek. Pismo naslovljeno na člana kraljeve družine. - Tridesetletni mladenič, suh in izmučen, roti in prosi, naj se mu vendar pripomore do kakega dela. Povsed, kamor je trkal, so se vrata zaloputnila za njim. V to pismo je zapečatil svoj poslednji up. Tri popisane strani so se pred menoj strnile v tri velike besede: življenje ali smrt!

Enak obupni krik mi zadoni iz četrtega pisma. Mati petih nedoraslih otrok se že desetič obrača na "dobrodeleno" ustanovo s prošnjo, naj se rešijo smrti vsaj nedolžni otrošiči. Mož, bivši trgovec, ji je nekje v zaporu, ker se je nekega dne spozabil in preglasno mislil.

Počno skrbi in gneva je pismo, ki ga vojak piše svoji ženi. - "Cemu", se ta vprašuje, "čemu moram zapravljati tu svoj dragoceni čas v brezdelju, doma pa mi družina trpi pomanjkanja? Polja, travniki in njive, v katerih je vir moči in življenja, pa zaman čakajo pridnih rok!"...

Lepo diseče pisemce. - Mlado, brhko dekle piše svojemu zaročencu. Ljubi ga in srečna je, ker tudi on njo ljubi.

Razočaranje in obup zapuščenega dekleta govori iz naslednjega pisma.

Zazdi se mi, da potujem po obširni deželi in da se razgovarjam z ljudmi, da čitam njihove misli, njihove želje. Vsako pismo predstavlja človeka, družino, družbo. Človeka, ki se veseli življenja, ki obupuje nad njim, ki trpi; družino, ki živi v izobilju; družino, ki trpi pomanjkanje in se bori za obstanek; družbo, ki se bori za svoje pravice...

Predstavlja kmeta, ki dela in se muči od zore do mraka, trpi, plačuje davke in sedaj ponizno, hlapčevsko prosi, naj se mu odpusti globa, ki mu je bila naložena, ko je navozičku peljal v mesto nekaj poljskih pridelkov, da kaj malega izkupi. Osliček, ki je vlekel voziček, se je bil prestrašil mimo vozečega avtomobila bogatega tovarnarja in odskočil nekoliko čez sredino ceste... Sedaj ne bo izkupiček prodanih pridelkov zadostoval niti za globco. - "Saj gospodje vendar vedo in znajo, kakšna je pravica!", tako se pismo zaključuje.

Predstavlja delaveca, uradnika, inženirja, pometača, zdravnika, ubijalca in njegovo žrtev...

Mali nabiralnik ti prikazuje natančno slike človeka, njegovega dejanja in nehanja. Pričakuje ti natančno slike vasi, mesta, pokrajine, države, vsega sveta...

Ves svet je kakor velik poštni nabiralnik...

YYYYYYYYYYYYYYYYYY

YYYYYYYYYYYY

XXXXXX

::::

::

PISMO IZ AFRIKE.

Naš posebni poročevalec dobri Milan, ki se sedaj muči v Afriki, je poslal kratko poročilo, ki ga prav radi objavljamo. Evo:

Predragi Fjoketo:

Danes sem prejel tvojo cenjeno razglednico in poslana mi voščila. Vse sem sprejel z velikim veseljem. Poslal bi ti pozdrave na tvoj dom, a če bi pisal na naslov "Fjok-Sou-Cajska vas", bi pismo gotovo šlo v kake kitajsko & ž mesto na dalnjem vzhodu. Zato se rajši predznam pisati na presv. g. Danilota. Sivolasemu g. Danilotu sem nakopičil še to delo na glavo, namreč poštnega uslužbenca. Upam, da ne bo dolgo trajalo. Sklenil sem spraviti vse makarone, kar jih ostane pri kosilu, v kako shrambo in spomladji začeti z velikim delom, ki bo po mojem računanju trajalo okoli 2 leti. Mislim namreč napraviti vodovod iz Homsa do vas. Zraven bom napeljal tudi telefon napravljen iz špagetov. Tako se bomo lahko na daleč pomenili. Potrebujem okoli 3 milijone delavcev močnega želodeca, da lahko jedo kak dan tudi pesek z juho mešan. Mlađi fantje so izključeni, ker imajo mehke zobe, katere si lahko polomijo, ker kruh je trd. Tudi srčni morajo biti dovolj, ker tukaj so mravlje trikrat večje kot pri nas. Vsi, ki imajo veselje priti sem, dobijo informacije, če se obrnejo na naslov "Križ detelje".

Evropskih kril tu ne vidiš, ampak samo arabska. Ko jih pogledaš, ti od strahu skoči srce v hlače.

Če potrebujete čebule, vam jo pošljem po zelo nizki ceni. Samo to se bojim, da bi zvedel Komendant Riba. Upam, da me ne boste izdali, če vam jo posljam. Čebula je namreč izvrstna proti srčnemu utripanjiju, priporočljiva obojemu spolu.

Tukaj sem postal zelo skromen. Ne potrebujem ne soberice, ne kuharice in tudi perice ne. Kar se tiče doma, ne dosti mislim nanj. Naši južni bratci pa vedno jamrajo, kdaj bomo šli domov. Revčki so bolj vročekrvni in se bojijo, da se jih njihove ženske spremenile v kozličke.

To ljudstvo je zelo skromno in ubožno. Ceste imajo velike in široke, a hodijo rajši po pesku in dosti jih je tudi bosih. Dosti jih je tetoviranih in zaviti so v umazane halje. Tako misliš, da je vsaki dan pustni torek, ko jih vidiš.

Ko sem vam zadnjič pisal, sem pisal 14 dni prej. Računal sem okoli 12 dni vožnje, ker jaz dobim pismo tudi po 20 dnevih.

Dragi Fjoketo, nevem, ako ti bo ugajalo to moje revno čečkanje: Pisal bi ti kaj kak bolj moškega, a kaj hočeš, naše življenje se vrti kakor zemlja okoli sonca.

Dela nimamo drugega, nego si čistiti nohte. Ure se mi zdijo ko en dan vsaka.

Tako je, vidiš Fjoketo. Te službe ti ne privoščim.

Drugace kako gre s tabo. Službo tajnika družbe imaš vedno ti?

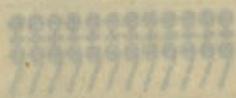
Drugega posebnega ti nimam kaj pisati.

Sprejmi nebroj iskrenih pozdravov od tvojega Milana.

Pozdrav vsem drugim.

Fjoketo na tistem moli VRN I L S E J E. Stepiharji ob torkih skrbno iz-
gibajo Šin-čaja. Kaj je te —————— 66 —————— ni se znane, le to smo spazili.
da obliva nekatere mrežal pot, kadar izgleda Šin-čaj svoje belokniso in
bepa.

????????????? !!!!!!! ??????

ZOGOBRCAČI, NA DAN!

V naše uredništvo je dospela vest, daž se Aventinci z vso vnemo va-dijo v žogobredu. Ko je bil naš sportni komisar o tem obveščen, je takoj zapustil Afriko, kjer se je mudil kot naš posebni poročevalcev, da po narocilu fjok-Šču-čajske trojice zbere in uvrsti študirarsko štempihar-ske žogobrecače. Pepčev namestnik in pomočnik Karlikjo že pridno nosi ukaze in vabila.

da se bo v kratkem priredila štempiharska olimpiada, je naša ambulanca že nabasana z obliži, obvezami in jodovo tinkturo. Na zadnjem izletu so se celo vršile vaje za prenašanje ranjencev in mrličev z novo nabavljenim avtomatično posteljo. Štempiharski Bro si je pri vajah priboril prvo mesto. Čin-Čaj pa oguljeno ramo.

14. *temp1 banaki* YES

da bo študirar Tone izvoljen za novega konsula štempiharske republike. Štempiharski politiki pa za sedaj to vest zanikujejo.

SIRI SE VEST

na urmoharskem banketu odlikovana z redom "Velike ure". Podeljeno ji je bilo tudi častno občanstvo Urmoharske vasi. Trenutek je bil slovesen: Komendantor se je držal napihnjeno. Fjoketu se je od ginjenosti nekaj zapletalo po jeziku. Čin-Čaj pa je v imenu trojice bleknil nekaj nerazumljivih besed. Sledilo je burno pleskanje. Petje je zadonelo po dvorani, in sicer tako mogočno, da so zacele slike na stenah plesati. Ena od teh je celo padla na navdušeno občinstvo. V gneči je bil eden navzočih ranjen, dva pa sta se zatelebala. Drugih nesreč ni bilo.

N E D A V N O

je našega Komendatorja zgrabilo hudo srčno šegetanje. Na splošno začudenje pa moramo izjaviti, da je imelo šegetanje za Stempiharje skoro dobre posledice. Že dvakrat se se namreč vrnili z izleta pred deveto ure. Komendator, ki je obenem tudi turistični vodja, je čas in poti vedno tako zmeril, da je vsakikrat kmalu po osmi uri že klepetal na Greti s svojo polovicijo. (Ne vemo še, če boljšo ali slabšo).

Fjoketo na tihem moli, da bi zgrabilo šegetanje tudi Čin-čajja, ker mu bo tako dano objeti vsak večer... posteljo ob kristjanski uri.

Rešitve bomo prisobili v prvič 84+----- lki. Prosim všetkam, že
nam pošlejo žimprej rábky. Vyhovávajú bomo istrebalí dve
nagrādi. ZAHRADSKÁ

ZADNIJE RASSE

se štempiharji ob torkih skrbno izogibajo Čin-Čaja. Kaj je temu vzrok, nam ni se znano, le to smo opazili, da obliva nekatere mrzel pot, kadar izgleče Čin-Čaj svoje beležnico iz žepa.

2222222222222222 11111111 22222222 30 100% DRY WEIGHT

IZ ČASOPISOV.

... V Ženevi se bo te dni otvorilo stoto posedanje Društva narodov."

...Kitajci so baje ravno tamkaj izgubili 2500 mrtvih in ranjenih.

(Jutro, 30.3.1938:) Opomba: Mislimo, da so Kitajci lahko zadovoljni, če zgubljajo samo mrtve in ranjene.

卷之三

ZA UGANKAR JE -----

Znam tako prijavo blazteče
se žarko sonce moje,
tu pa je **NE** **ET**
100 **Apa** **RE** **DI** **E** **JA**
in kakor si ne more
zroc je hal **Rešitev:** Slovenski

Druge posladi
se upi svetosti,
među pa ovili.

do do do do do do BRO / mak
ga ga ga ga ga ga R / ima.

Rešitev: Slovenski pregovor.

Vse je lečeno,
niveli je minka
in tuga ž njo trka
na še vedno sko-

DE A gla R Rešitev: Slovenski pregovor.

IV. Rebus;

k k k k k k k k k R R R R

ni ni ni ni ni ni ni BER

L ni ni ni ni ni ni ni ni

Rešitev: Slovenski pregover.

Blaugrund, No. 11, 1913.

Rešitve bomo priobčili v prihodnji številki. Prosimo čitatelje, da nam pošljemo čimprej rešitve. Med reševalci bomo izzrebali dve nagradi.

1111111111

STENPIHARJI.

ŠTEMPIHARJI, SPOMNITE SE NA BOLNEGA TOVARIŠA !

MEODGOVORNI JIREMULK: NIOKETO

NEODGOVORNI RAVNATELJ: SIN-ŠA-J.